

Železniční most

Karel Plíhal

U železničního mostu,
ve vzduchu visí dým a blues,
u železničního mostu,
ve vzduchu visí dým a blues.
Den co den u trati čekám
s bláhovou nadějí
každý den ztrácí se všechno někam
tou řekou kolejí.

Strojvůdce možná to tuší
někdy mi rukou zamává,
strojvůdce možná to tuší
někdy mi rukou zamává.
Potom se ozve zas pára,
výhybky doznějí
a ve mně umře ta touha stará
nad řekou kolejí.

Když pak jdu od mostu domů
srdce až v ústech mám,
když pak jdu od mostu domů
srdce až v ústech mám.
Některý sny se jen zdají
jiný jdou hlouběji
a já bych tak rád jel dolů na jih
tou řekou kolejí.